Весільні й родинні групові знимки — це наша спеціяльність.

9987 Jasper Avenue, Edmonton, Alberta

DEAYTON
ФОТОГРАФ

Побільшуємо і наново відбиваємо старі знимки.

Телефон 21213

Наймодерніша Ресторація
в Едмонтоні

GEORGIA CAFE

9711 Jasper Ave., Edmonton

(Напроти 97 Стріту).

Уряджено:
ДЛЯ САМІТНИХ,
ДЛЯ РОДИН,
ДЛЯ ГРУПОВИХ,
ВИГІДНЕ МІСЦЕ ДЛЯ
БІЛЬШИХ ТОВАРИСТВ.

Найкращої якости:
ОБІД,
ВЕЧЕРЯ,
СНІДАНОК
чи
ПЕРЕКУСКА.
НЕДІЛЬНІ ОБІДИ —
ЦЕ НАША СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ.

УМІРКОВАНІ ЦІНИ.

Отворено днем і ніччю

Власник й Управитель, Українець,
ГРИГОРІЙ ЗАВИК.

Телефон 28277.

КЛИЧ

THE CALL

РІЧНИК II. Ч. 2. БЕРЕЗЕНЬ 1937 MARCH VOL. II. No. 2.

ЗМІСТ:

Шевченко ..... 1.
Перлини "Клича" ..... 2.
Редакційна стаття в 4-ох частях . 3.
(Засада — "Бий свойого, щоб чужий духу боявся" — найпопулярніша між українцями в Канаді; Помагаймо собі взаїмно; Суспільний Кредит; Вирізують себе взаїмно).
Mr. Ambrose Holowach Comments on the European Situation .... 4.
From Ukrainian Literature ..... 6.
З перегляду преси ..... 7.
З бігом часу ..... 9.
Дім, школа й церква ..... 9.
Як щирий українець оцінює "Клич" 9.
До збаламучених большевизмом в Канаді ..... 10.
Зо світа української молоді ..... 11.
"Клич" ..... 11.
Большевизм є жидівський ..... 12.
Один із визначних українців ..... 14.
Найновіша каблеграма ..... 14.
Ляхам в альбум ..... 14.
З веселого світа ..... 15.
З книги життя ..... 16.

10 ЦТ.

"КЛИЧ"

Журнал-Місячник

Видає Видавництво "Клича".

10630 - 98-ий Стріт, Едмонтон, Альберта, Канада.

А. Г. ГЛИНКА, Видавець і Редактор.

Телєфон Резиденції 27343

Передплата $1.00 річно; поодиноке число 10ц.

Видавництво за оголошення не відповідає.

THE CALL

PUBLISHED MONTHLY BY:

THE CALL PUBLISHERS

10630 - 98th Street, Edmonton, Alberta, Canada.

A. H. HLYNKA, Publisher & Editor.

Residence Phone 27343

Subscription $1.00 per year, single copy 10c.

Advertising Rates Furnished on Application.

Адреса:

THE CALL

10630 - 98th Street

EDMONTON -:- ALBERTA

Преса є одним із найбільш конечних середників в культурному житті народу.

Преса є одним із найбільш конечних чинників у піднесенню народу на вищий ступінь освіти.

Преса є одним із найсильніщих засобів в боротьбі за визволення.

Не допустім до того, щоб українська преса була слабша, як преса ворога-большевика, в українській мові.

"Клич" доложить усіх своїх зусиль, щоб сповнити свої завдання, які він бере на себе — сповніть і Ви своє супроти него.

Редакція і Видавництво "КЛИЧА".

ШЕВЧЕНКО

Схаменіться, недолюдки,
Діти юродиві!
Подивіться на рай тихий,
На свою Вкраїну;
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну!
Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краю
Не шукайте, не питайте
Того, що немає
І на небі, а не тілько
На чужому полі...
В своїй хаті — своя правда,
І сила, і воля!

У нас воля виростала,
Дніпром умивалась,
У голови гори слала,
Степом укривалась!
Кровю вона умивалась,
А спала на купах,
На козацьких вольних трупах,
Окрадених трупах!...

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знова
Тую славу, та читайте
Од слова до слова;
Не минайте а-ні титла,
Ніже тії коми,
Все розберіть, та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чиї діти? яких батьків?
Ким, за що закуті?

Доборолась Уркаїна
До самого краю:
Гірше Ляха свої діти
Її розпинають;

Оттака-то наша слава,
Слава Україні!...
Оттак і ви прочитайте,
Щоб не сонним снились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли,
И за що розпинали?...

Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати!
Благословіть дітий своїх
Твердими руками,
І обмитих поцілуйте
Вольними устами!
І забудеться срамотня
Дивняя година,
І оживе добра слава,
Слава України,

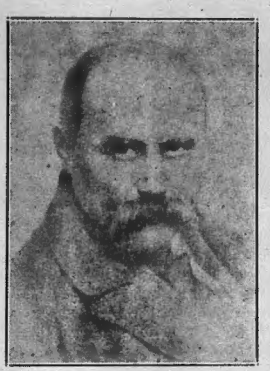

Як Шевченко не навидів москалів, а як безмежно любив Україну, про це найкраще говорять Його власні слова.

І світ ясний, невечерній,
Новий засіяє...
Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

І мертвим і живим і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні, моє дружнє посланіє...

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісенько мені!

В неволі виріс між чужими,
І, не оплаканий своїми,
В неволі плачучи умру,
І все з собою заберу,
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.
І не помяне батько з сином,
Не скаже синові: "Молись,
Молися, сину! за Вкраїну
Його замучили колись."

Мені однаково, чи буде
То йсин молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її окраденую збудять....
Ох, не однаково мені!
Мені однаково!

Кохайтеся, чорнобриві,
Та не з Москалями,
Бо Москалі—чужі люди,
Роблять лихо з вами.
Катерина.

Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровали,
За що, мамо, гинеш?

Степи мої запродані
Жидові, Німоті;
Сини мої на чужині,
На чужій роботі;
Дніпро, брат мій, висихає,
Мене покидає,
І могили мої милі
Москаль розриває.

Нехай риє, розкопує,
Не своє шукає...
А тим часом перевертні
Нехай підростають,
Та поможуть Москалеві
Господарювати,
Та з матері полатану
Сорочку знімати!
Поспішайте ж, недолюдки,
Матір катувати!

На четверо розкопана
Розрита могила...
Чого вони там шукають?
Що там схоронили
Старі батьки?
Ех, як би то...
Як би то знайти те,
Що там поховали,
Не плакали б діти,
Мати б не ридала.
Розрита могила.

ПЕРЛИНИ "КЛИЧА"

Вже смеркалось. Надворі падав густий сніг, а під ногами сильно скрипів мороз та підвівав час-від-часу легенький вітрець. Вертав я в той час із тяжкої денної фізичної праці й чув сильну душевну й фізичну перевтому. Нічого більше я не бажав лиш тільки відпочинку та спокою. Так проходив час, з дня на день, та кромі фізичного спочинку я душевного не знаходив. Не міг я спокійно спочати, бо доля давила мене на згадку нашої "української недолі" й горя, що ми нарід 45-ть мільйоновий і не маємо своєї рідної хати, свойого притуловиська, а скитаємось, як "вічні скитальці". Там на рідній землі: неволя й горе, тут: тяжка денна праця, а кромі того між нашим народом незгода, ворожнеча й сварня. От і вчора, коли я прийшов домів, думав, що спочину, а тут поштар приніс часописи — беру до рук і читаю та повсім я ще більше чувся втомлений, бо бачу, що там на рідній землі чимраз більша недоля припікає моїх братів, а тут між нашим народом сварня та вічна ненависть — преса одна другу їде. Так роздумуючи над всім цим я чув, що холод проходив по мойому тілі й я заледви приволікся домів. Зївши вечерю, повандрував до своєї кімнати, щоб бодай вчасти від почати. Увійшовши до своєї кімнати я цейчас запримітив на столику невеличку книжку, чи пак журнал, з жовтими окладинками, а на журналі коротку записку зо слідуючими словами:

"Любий Друже! Приношу Тобі, щойно появившийся новий журнал "Клич". Коли чуєшся втомлений, коли пригноблений на душі та бажаєш спокою, насолоди, щось любого, красного та ідейного, бери й читай цей журнал, якого я Тобі лишаю, а він Тебе розрадить та потішить. Читай поволи й спокійно. — Твій друг, В. Д."

Мій товариш, котрий зоставив мені отого журнала, з тою записков, був одиноки найбільший мій приятель у світі та найвірніший, котрого я щиро по-братерському любив,—тому не ігноруючи його записки цей час положився до ліжка й взявся до познайомлення з цим журналом. Бачу гарні окладинки, наша українська жовта краска, й так перевертаю першу картку й читаю віршовану присвяту для того ж журналу від одного громадянина й бачу, що його слова є щирі. Відтак читаю "За морем", вірш нашого добре знаного канадійського поета, знаменитого бесідника та щирого патріота Володимира Купченка. Це він так гірко сумує за Батьківщиною та тяжко нарікає на недолю, яку переживає наш народ. Він говорить мовою всіх тих, котрі мають любов, любов надмірну до своєї землі й тут гірко сумують. Відтак перевертаю другу картку й знаходжу прекрасний перевід із англійського: "Що таке життя" — читаю з захопленням, бо це щось таке й миле й загадочне, що очий не можна відірвати. Читаю найважніше, а це редакційні статейки. Довідуюсь, що цей журнал уже виходив хвилево тому два роки та..... та... фінансова скрута прийшла... Розумію прекрасно (бо ми українці щось доброго ніколи не вміємо піддержати). Бере людина на себе повну відвічальність та запевняє, що від тепер буде "Клич" виходити стало. А ціль... ціль "Клича", боротьба завзята проти найбільшого нашого ворога, вампира-деспота большевика та за з'єднанням українського народу. Бачу добрі та взнеслі цілі, це, що нам якраз і треба. Натрапляю на красну знимку панни Олі Смолик, та це ж наша співуча гордість. Вона щотижня своїм голосом соловія, через радіо, одушевляє слухачів радія й мене з ними, а позатим приносить гордість і славу для українців. "З книги життя", читаю великі слова великих світових мужів, а далі знаходжу кілька знимок наших молодих людий, провідників молодечих українських організацій. Бачу, що молодь скорше розуміє себе й єднається й хотяй їх погляди інші, проте любов до свойого народу перевищає той егоїзм, який так дуже розпаношився між старшим громадянством. Вони зійшлись, примістились спільно й бачу їх усмішку і самий тішуся й радію. Прочитую дещо по два рази, щоб добре запам'ятати. Надибаю сторінку наших українських бизнесовців з їхніми знимками. І бачу, що ми українці на бизнесовій ділянці не спимо, щоб тільки той клич "свій до свойого й свій для свойого" ми більше пристосовували до себе, то все буде гаразд. По прочитанню "Большевизм є жидівський" я знайшов правдиві й дійсні факти, що не мав нагоди знайти у других часописах. По прочитанню в цілості того журнала я чувся, що я знайшов ті ПЕРЛИНИ В КЛИЧЕВІ за котрими я так тужив. Помолившися до Всевишнього я спокійно та солодко заснув. В мойому життю це був мій наймиліший сон. Уставши рано я зараз пішов до свойого друга, де на його руки зложив два долари: одного на річну передплату "Клича", а другого на десять журналів того ж числа, бо хотів вислати їх своїм знакомим, щоб і вони чулись такі щасливі як я по прочитанню того журнала.

Син України.

ЗАСАДА — "БИЙ СВОЙОГО, ЩОБ ЧУЖИЙ ДУХУ БОЯВСЯ" — НАЙПОПУЛЯРНІША МІЖ УКРАЇНЦЯМИ В КАНАДІ.

Якщо є де народ на світі, що потребує з'єднання, освідомлення й піднесення на вищий економічний рівень, то тим народом є українці. Якщо є де народ, що потребує більшого приготування до будови власної держави, то знову тим народом є ми, українці. Жадна нація на світі не має таких важливих завдань перед собою, які має український народ під цей час. Цей час є найважливійший, бо гряде Великий День! Наша спільна справа, наша народня справа, а навіть справа нашого щоденного особистого життя вимагає з'єднання українського загалу й почерзі українського Народу. Треба постійно запалювати українські душі, вливати в серця їх гарячого українського патріотизму.

Кожня українська людина мусить взяти на себе частину цього великого обовязку й працювати всіми силами й всіми засобами в ціллі нашої кращої будучности. Обов'язок народній вже більше не спадає лише на жовніра, на кріс, але навіть жінки, діти й старці мусять причинятись до цього великого діла. Війна вже більше не відбувається лише на полі битви, але тепер, ціле наше життя є війною. Кожний наш поступок і кожне наше діло скріпляє або услаблює нас.

"Клич" оправдує існуючі українські партії, а навіть тішиться, коли вони роблять поступ. Бо кому ж вони роблять все це?! "Клич" не тішився б якщо наші українські партії підупадали б. "Клич" каже, що поступ українських організацій є його поступом; він доповнює працю їх а вони його. "Клич" не має того егоїзму, щоб казав, що лише він збудує все, бо він знає, що й інша українська преса хоче щиро помагати українській справі. "Клич" буде вдоволятись, якщо він зможе причинитись до вироблення тенденції (нахилу) в українського загалу до з'єднання, до взаїмних порозумінь та до надання ширшого горизонту, чи світогляду нашому українському загалові, щоб він дивився на світ з української точки погляду в першій мірі, а відтак з партійної.

Якщо український народ зужив би полрвину тої енергії, яку він зуживає поміж поміж себе на поборення власних братніх українських організацій, котрі працюють в одній і тій самій ціллі, але котрих називають одні й другі "ворожими", то український народ давно вже був би мав свою власну державу. Факт є, що український народ загубляється у спорах і непорозуміннях поміж собою.

Каже п. Зенон Пеленський, що в українців є засада: "Бий своїх, щоб чужий духу боявся", й вони прекрасно виконують це — бють своїх і на тім кінчиться.

"Клич", каже: "Одинцем упадемо, спільно збудуємо!"

—«»—

ПОМАГАЙМО СОБІ ВЗАЇМНО

Коли хто не хоче зрозуміти ваги піддержання своїх українських бизнесовців, то нехай застановиться над будучністю свойого сина, чи дочки, коли їх загал трактуватиме в подібний спосіб. Де піде його син чи дочка й хто буде помагати їм, якщо ми не будемо виробляти в себе принципу взаїмної помочі?

Памятаймо, що немає народу на світі, котрий є убогий й з котрим будьхто числився б. Немає народу на світі, котрий не є свідомий своїх економічних інтересів, щоб був свідомий своїх політичних.

Ми можемо прекрасно співати, знаменито грати ролю діда, бо ми ж з віків "дідами", можемо носити вишивану кравatку, всюди по-вкраїнськи говорити, брати участь в українських організаціях, але так довго, як ми не маємо й не виробляємо в себе свідомости під економічним оглядом і даємо свою торговлю, будівлю й різні свої справи чужим, то ми заледви вилупляємося з яйця й роля "діда" нам належиться.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ

Слід кожному фармерові, робітникові, чи дрібному бизнесменові застановитись над двома наступними точками:

Перше, що Уряд Суспільного Кредиту, на чолі з премієром Ейбергартом, дійсно пробує щось робити. Він докладає всіх своїх зусиль і старань, щоб рятувати загал. Це є перший уряд в історії Альберти, котрого міністри підупадають на здоровлю із причин надужиття своїх зусиль на громадських услугах.

В другій мірі, цей уряд дійсно заслуговує на шану й повагу під моральним й іншим оглядом. Тут не зібралась "халайстря", що хоче "спекулювати" грішми загалу в позакулісових інтересах. Уряд Суспільного Кредиту пробує робити все, що в його силах, щоб поліпшити теперішній існуючий економічний стан серед албертійського загалу. — Буде він успішний, то скористає кожний албертієць, а ні, то він буде оправданий, що пробував. Бо ж який є інший вихід? Чи ж можна спуститись на ласку фінансістів? — А згодитись з теперішним станом речей значить згодитись із вироком повільної смерти проголошеним силою фінансістів.

ВИРІЗУЮТЬ СЕБЕ ВЗАЇМНО

Уміркована большевицька преса пише, що "можливо сто літ промине поки виявиться теперішний дійсний стан речей в Москві, а головно зглядно причин "останніх розстрілів". Це може візьме декого сто років, щоб довідався чому большевицька преса так пише, але українці принайменше знають, що московсько-жидівська преса хоче надати цілій справі характер тайности, містерії, так, щоб звичайний "смертельник" большевик не зупинявсь над цією справою і щоб не пробував шукати дійсних фактів, бо це не на користь пішло б їм. Однак такі розстріли, для українців, виявляють брак гармонії, брак волі слова, волі погляду. Це є наслідки страшного диктаторського деспотизму й виявом розгардіяшу. Це вже є друга поважна ерупція (вибух) на нездоровому організмі (тілі) того ж суспільстсва, або радніше скажемо складу верхнього апарату (державного ладу). Ось такі ерупції є сигналами ненормального стану речей. Нас українців такі акти повинні цікавити якнайбільше ,бо в часі внутрішнього розгардіяшу, в Москві, український народ певне використовує ці нагоди й приготовляє себе до неминучого зриву, на згадку якого, жиди й москалі дрожать!

Mr. Ambrose Holowach Comments on the European Situation

Since his return from Europe, Mr. Hoolowach, distinguished pianist of Edmonton, has delivered several brilliant lectures on European problems. During his six years' stay in Vienna, where he pursued further studies in music, Mr. Holowach was active in the National Union of Ukrainian Students. This organization is composed of the Ukrainian students throughout the world and its purpose to help prepare the way for establishing an independent Ukrainian State. In connection with this movement, Mr. Holowach attended congresses of the Confederation of International Students (highest organized instance of World Youth) at Louvain, Nothingham, Prague and other European cities where he wasUkrainian represent ative of 40,000 students. Although now living in Edmonton, far from the centre of the vast movement sponsored by the Ukrainian Youth, Mr. Holowach is one of its most active members as he is the leading representative of the European Ukrainian Youth in Canada and the United States for the liberation of the Ukraine.

In this issue we are indebted to Mr. A. Holowach for his enlightening information on the various phases of the European situation. We are certain that our readers will appreciate the testimony of one who has travelled extensively in Europe and thus is in position to give us first hand information from authentic sources.

Europe, explains Mr. Holowach, is very definitely divided into two camps, National Socialism and Communism. These rival factions are now deciding the future of Europe and the future of the world as well. As yet Canadians disregard the destructive influence that is gaining ground in their country because they have not awakened to the menace of Bolshevism that certain countries of Europe so eagerly export. This disinclination to oppose the seed of Bolshevims is due to the adroit masking of the Bolshevik factions in Canada which parade as saviours of democracies before the eyes of the Canadians, when in reality they sponsor the ideals of the Russian government, the most radical form of dictatorship. In Europe, the reaction against Bolshevism has taken the form of nationalism and this nationalism is endorsed by the Christian element. Paradoxical as the stand may seem, Bolshevism is the destruction of every single vestige of Christianity wherever it may be found. That is why Christians rally to the cause of the Nationalists or face extermination.

While on a tour in Germany, Mr. Holowach reports to have met with no dissatisfaction with the present regime. The people are not only confident in their movement, they are enthusiastic, and believe sincerely that their social system is the solution to world problems.. The German youth is proud and exuberant in its praise of the restored German prestige.

Across from Germany the masses of the Austrians cause grave concern to the government which must strain to seclude their closer collaboration with Germany which the Austrians are only too eager to enact.

It is more difficult to discern the attitude of countries in the Little Entente. The influence of the Comintern there, as in France is making terrific headway, thereby, tending to divide the people into two conflicting forces.

On either side the adherents defend their convictions with equal impetuosity.

In the midst of this turmoil even the most unfortunate nations, says Mr. Holowach, looks upon the future with optimism. It is the Ukraine with its population of 45,000,000, its culture, its language and its ideals, subbed by Soviet Russia. So intent is the Ukrainian people upon complete separation from the Soviet, that it has attracted the attention of the leading papers of Europe which fully realize the injustice inflicted upon a nationality striving for the autonomy due to it. The press of Europe is flooded with literature about the cultural, the political and the military significance of the Ukraine. All European powers are aware of the alertness with which the Ukrainian people await the oportunity of taking the decisive strike against Russia, especially now when the evolution of affairs in Eastern Europe necessitates a free Urkainian state.

Contrary to the occasional reports vaguely asserting contentment to prevail among the Ukrainians, the Ukrainian people have been suffering and are yet suffering persecution at the hands of the governments, controlling their territories. This persecution is brutally direct. The Soviet government by means of mass executions and various unspeakable atrocities such as organized famine costing millions of lives, has endeavoured once and for all, to destroy the rapidly growing movement among Ukrainians towards independence. Try as they may, Soviet officials have not succeeded in dissimulating these outrages. The opinion of the world was aroused recently when Dr. Theodore Innitzer,cardinal of Vienna, headed an international and interconfessional committee for the aid of those suffering in Soviet Russia, particularly in Ukraine where massacres were rampant.

The press of Russia is under severe censorship. Comparatively little is known of the stark reality that native and foreign propagandists carefully avoid to mention for fear of fomenting irresistable world indignation and of losing the sympathy of even Communist minded people. Press reports the world over have echoed the gargantuan strength of the Soviet military forces boasting an invincible power. This impression is created by nothing better than loud advertising which to the peacefully minded people is destructive to the interests of peace, although in reality the power of Russia is comparatively weak. The weakness is that most deleterious one, the lack of army solidarity due to the rivalry among the Soviet officers of every rank accentuated by racial differences since these officers are Ukrainians, White Russians, Georgians, Armenians and others of distinct nationalities, longing for an independent territory where their people would be freed of Soviet tyrrany. The Soviet high command manages to prevent possibilities of rebellious outbreaks by commissioning the militia leaders in provinces outside of their native territories, sending the best Ukrainian contingent under General Blucher to the Japanese frontier in Siberia. With these methods Russia holds the Ukrainian people in sub-

mission, by instilling fear into the hearts of the Ukrainians and by spreading the fallacious alarm that Germany aims at conquering the Ukraine and annexing it to the German territory. While possesing profound respect for the German people, the Ukrainian nation sincerely believes that Germany realizes that the Ukrainians cannot tolerate any interference in her self-independence.

Oppression of nations conquered by the Soviet is not sufficient to hold the present Soviet Empire together; it is necessary to have sympathy abroad, therefore the Soviets claims to have enacted such laws recently in the new constitution as to give it a democratic appearance. This is but a tactful means of Bolshevik diplomacy to secure the sympathies of the democratic nations. These new enactments exist only in theory, but confronted with the actual menace of war the Soviets need the support, or at least the tolerance from the Anglo-Saxon countries. To obtain this sympathy the Soviets could hit on no better method than to hint that the assumption of democratic policies by the Soviets thereby makes the Soviets and the Anglo-Saxon countries "Birds of a Feather" and that entire approval of Soviet policies by Anglo-Saxons is a matter of course. It in not very likely that Anglo-Saxon democracies covet such alliances. Partition of the Soviet Empire is inevitable, and is highly desirable if principles of democracy are to be safeguarded. The Ukrainian nation with its 45,000,000 people is so conscious of its strength that once the movement is launched the Ukrainians will have thrown off the Bolshevik yoke in shorter time than it took the Bolsheviks to overthrow the Czarist regime. So much has been done for the realization of a free Ukraine that nothing can stop the movement now. Russia cannot stop it, Mr. Holowach stressed this point. The result of such liberation would weaken the Soviets to the extend that the military alliance among Germany, Italy, Japan and their alies would become unnecessary. Europe would be rearranged in a way which would guarantee peaceful relations between the numerous nationalities and a stabil economical and social equilibrium in eastern Europe would be created, but as long as one nation is forced to slave under another there will always be danger of war.

In our next issue we shall endeavour to publish more of the observations of Mr. A. Holowach in Europe.

(Reprinted, condensed and corrected by the courtesy of "The Independent" and Mr. Ambrose Holowach).

From Ukrainian Literature

WHAT IS THIS ROAR

By: Bohdan Lepky.

What is this roar, autumnal roar
Thet quakes the earth shakes roof and floor?
The world insanely reels ahead,
And everywhere.....the blood of dead.

What is this hail, candescent hail,
This molten lead, this deadly gale?
The bullet...whines, the bullet...cleaves,
The people fall, like oaken leaves.

The people fall like garnered grain,
The priest chants not "Requiem's" strain.
The rifle's...crack, and cannon's...roar...
Rock them to sleep, forevermore.

Sleep on, ye boys, sleep on and dream
Enchanting thoughts of freedom's gleam.
You'll dream the land you died to free,
And fairer dreams, there cannot be!

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

WERE I A FEUDAL LORD

By: Bohdan Lepky.

Were I a feudal lord and many hamlets had,
I'd sell them all, if only that would make you glad.

Had I a violin, and played it well perchance,
I'd play it with my heart and soul, that you might dance.

Were I a sun, with power to melt away the snow,
I'd strew your path with blooming flowers, where'er you'd go.

If I.....enough! There's nothing more that I can say,
For I can do but this: to write a simple lay.

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

SPRING

By: Izidor Worobkevich.

When Spring unfolds her robe o'er hills
And sun is melting all the snow,
When woods put on their leafy garb
And grasses o'er the meadows grow;
When to the grove returns again
The nightingale from distant strand
And charms us all with hymns of joy
And love, as by magician's hand,
Then songs flow also from my heart
And sadness from the soul takes wing —
Is anything on earth more grand
Than that enchantress, Spring?
'Twas springtime then as it is now;
The wind was rustling rees above,
The nightingale from cranb'rry tree
Poured forth enchanting songs of love.
'Twas then dear one, you said to me,
Like nightingale so sweet and clear:
" 'Tis you I truly dearly love,
My kindest friend and loving dear!"
Our hearts were then no longer sad
And both of us began to sing:
"Is anything on earth more grand
Than that enchantress, Spring?"

Trans. by: Rev. J. Wizniuk.

AUTUMN

By: Izidor Worobkevich.

The cranes have bid farewell and flown,
Beyond the vale and hill.
The birds are silent in the woods,
And all on earth is still.
The woods put on their Autumn robes,
The withered leaves will fall,
And then the winter from the north,
Again on us will call.
The flowers have fallen to the earth,
The air oft misty seems;
A day or two — and all the plains
Will dream their somber dreams.
Through the woods the stormy winds,
Go dancing round and round;
They break the stubble in the fields
And dash it to the ground.
The children run into the house:
"Where has the springtime gone?
And where's the summer's warmth and joy
And radiance of the sun?"
The dusky fall is here again,
The wind moans 'round the eaves;
And silently the winter comes,
O'ev withered autumn leaves.

Trans. by: Rev. J. Wizniuk.

З перегляду преси

Робітничий добробут.

Знаходимо в журналі "Рошія Тудей" (Торонто) з грудня, 1934:

"Шпиталі в С.С.С.Р. у звязку з кожною заведеною новістю дивов досконалости! Всяких достач, головно для діточих і жіночих відділів шпиталю, не можна перехвалити!"

Але в совітській пресі знаходимо:

"Як можна, не критикувати, коли речі, що трапляються щодня у приміщеннях для дітей, вимагають пильної уваги наглядача й Комісії Совітської Контролі? Ось кілька фактів: Діти не дістають ані молока, ні хліба, ані мяса — не говорячи про такий "люксус" як овочі. Створивши тісний обруч спільного забезпечення, Назаріян і Ко. (адміністратори сенаторії), витрачають фонди, що належать до шпиталю, а цим самим рабують дітей, держачи їх у недостачах на поганих стравах, головно на брудній зупі.

"А тепер щодо чистоти й здоровля.

Через перших три тижні, що діти є в діточому приміщенню, їх купано раз, або напів обмито два рази. Відповідно до слів Назаріяна, це є доказом "витворювання здорових і чистих навичок у дітей". Діти сплять у дуже переповнених приміщеннях, тому, що цілий верхній поверх є зарезервований для приміщення своїх близьких "товаришів і своякив", разом з їхніми котами й псами".

Труд, 22 липня, 1934.

У школах в СССР.

Витяг із допису "Дейлі Воркер" (Злуч. Держ.) з дня 27 грудня, 1934, представляє існуючі обставини в типічній російській совітській школі:

"Ідальше дивує нас своєю величиною! На цілий один бік є вікна! На противній стороні є довгий стіл для харчування з щоденною картою страв! Зупа повна всякої городнини, для нас вона майже обід сама-собою. А потім, ще й мясо—відтак солодощі — все старанно приготуване, для задоволення й для різних вітамінів!"

Витяг із совітської преси:

"Апетит приходить з їдою — так бренить стара приповідка. Але, якщо особа, котра видумала цю прповідку відвідала б школу Бойцу, то певне не висказувала б так дуже поквапно своїх висновків.

"В учнів у школі, апетит тратиться так скоро, як лише вони сядуть до обіду. Правда, що весело спішить громада до їдальні, вдихає з вдоволенням приманчиві запахи гарних страв, але так скоро як услуга виголосить страви на карті, для обіду на даний день, вони вже й радо верталися б назад. І немає дивоти! Харчівня Бойцу, з котрою підписано угоду харчувати студентів, видає один і незмінний харч через 20 до 25 днів.

"Наглядники школи, "Красний Профітерн Воркс", не клопочуться в найменшій морі про харчування учнів. Правда, різні комісії часами оглядають школу, але ці відвідини не приносять вислідів. Учні дальше дістають несмачні й монотонні страви..... Але в Окулова учнів не мучать монотонними стравами — тут знайдено легшу розвязку. — Ввесь харч складається з наступних страв: Учні в школах в Окулова одержують на обід — чай і маленький кусок хліба."

Труд, 22 листопада, 1934.

Цілковите зубожіння Одеси

З відомостей, що містить брусельський часопис, La Nation Beige, довідуємося про положення під большевицьким режимом в Одесі. Мандрівник, котрий написав ці відомости мав нагоду перебути кілька годин у "колись-красній Одесі".

Наступний опис представляє нам образець жахливих обставин:

"Пристань в Одесі, де колись був великий рух, тепер виглядає цілковито мертва. Я бачив лише чотири кораблі й лише один із них був вантажений товарами. Більше число робітників творять женщини, босі й нагі. Побережжя подібне до пущі. Лише останки пригадували мені колишню красу його. Будинки представляють сумний вид. Вікна нечисті й часто повибивані. З байдужністю переходять нещасливі люди вулицями. Дуже незвичайне явище є те, що є багато дітей, а старших можна бачити лиш де-не-де. Діти напів голі, в лахміттю і в вошучах. Люди мало розмовляють. У склепах запасів споживчих немає.

"Оце є наслідки мильно економічної політики й большевицького деспотизму."

З написаних книжок

"Соловки — Остров Пропащих", написав Іван Козакофф. Сказано, що слово Соловки не є знане світові, хоч для мільйонів воно представляє страшну трагедію, страшну недолю.

Та віримо, що немає української людини, якій Соловки не були б відомі.

В цій книжці, молодий росіянин, один із тих, що його страшна недоля кинула в революцію, описує сувору недолю, що припала йому в його молодечім віку. В Червоній Революції він переніс нелюдські терпіння від ОГПУ, а також його заслання на "Остров Пропащих" у далекій півночі. Автор дуже приступно познайомлює читача з дійсністю. Ця книжка потрясає читачем до глибини душі, бо вона представляє монумент погрози всім тим, що є відповідальні за /цю карикатуру — за це страхіття". — А. К.

Нова група Троцькістів

Кореспондент із Ню Йорку подає: Кілька сот прихильників нової Троцьківської політичної партії, що називає себе "Робітнича Партія Америки", зорганізувались. Ця нова партія опірається на ідеях виключно "Червоного Напольйона", Лейби Бронштайна (Троцького) і хоче осягнути більше радикальну програму як комуністична.

Цей "Червоний Інтернаціонал" мав би повязати цю партію зо всіми іншими Троцьківськими групами в світі.

Коли вже "Пятий Інтернаціонал" народиться? —Треба ще одного жида. — А. К.

Вмирають наші діти

Статистичний звіт польського уряду подав недавно числові підсумки про смертність дітей населення польської держави. З цього виходить, що найвищий відсоток смертности виказує грекокатолицьке, адже українське населення. На 100 уродин припадає 19.2% смертей немовлят у грекокатоликів, 14.6% у православних, 14% у римокатоликів. 4.7% у жидів. На грізне мементо, яке може важкими наслідками лягти на наше національне майбутнє, слід би звернути якнайбільш пильну увагу.

З поданого звіту виходить ясно: 1. що найбільший матеріяльний недостаток, чи просто таки злидні, панують якраз серед українського населення і, 2. що найнижчий ступень знання гігієни й відповідного плекання немовлят є якраз серед нашого простолюддя.

...В такій справі, зіграний із собою фронт української національної преси повинен негайно приступити до відповідної сконцентрованої усвідомляючої акції, яка поширила б серед сільського й міського українського населення бодай підставові відомости гігієни... Треба не лише ширення серед народньої гущі знання засад гігієни, але що є ще важніше — треба піднесення рівня матеріяльного добробуту нашого народу, але ще з черги неможливе без удосконалення нашої громадської зорганізуваности.

У скороченню перебрано з журналу "Шлях Нації" (Львів)
ч. 1, травень, 1935.

Вибори в Лодзь (в Польщі)

Ось, що каже журнал "Комуністичний Інтернаціонал", Торонто, з листопада м. р.:

"Наслідки муніципальних виборів у Лодзь, у великому фабричному центрові для полотен, були безумовно побідою у користь поліси єдности й трудящого класу. Спільні кандидатури "П. П. С. класової торговельно унії" одержали 95,000 голосів і придбали 34 посли, котрі разом і 6 послами жидами складають число 40 послів трудящого класу з 72-ох — це є безумовно переважаюча більшість.

З цього бачимо, що комуністи зачисляють жидів до трудящих. Чому це так, — коли коло 85% світового гроша є контрольовано жидами? Хто ж більше експльоатує трудящих?!

Чоловік: "Хто мені так попсува бритву? Чим же я тепер буду голитися?"

Жінка: "Ось дивно, бігме! Та ж я ще вчора отворала нею бляшку грушок."

Весільні й родинні групові знимки — це наша спеціяльність.

DEAYTON
ФОТОГРАФ

Побільшуємо і наново відбиваємо старі знимки.

9987 Jasper Avenue, Edmonton, Alberta

Телєфон 21213

З бігом часу

В. МОЙСЕЙ
BSc.

Просвітний рух у Галичині з початку був опертий на точках опрацьованих ріжними студентами соціялізму. Ці плани й системи були ясні та точні. Їм треба було пристосуватись до людий, які не бажали приноровлятись до механічної системи. Над такими платформами виринали завзяті гарячі дискусії, які виявляли одну людську натуру: "Як не буде так як я хочу, то нехай не буде нічого."

Такі дискусії над економічними темами по довшому часі приводили людий до думання про реальні господарські недостатки. Недостатки й біда, примушує людий думати про кооперативні рухи.

В Галичині такий рух укорінився насамперед у Стрию, де члени громади заложили першу молочарню. Ця молочарня помогла селянам дуже багато, бо закордонна торговля приносила готівку до села — а як є гроші, то є все.

А рух поширився далі по Галичині.

В теперішній час Маслосоюз у Галичині є першорядною кооперативою молочарських продуктів. Такий кооперативний рух на полі молочарства був і є економічним відродженням селян у Галичині. Економічна незалежність є першим кроком до незалежної держави.

В. А. Мойсей.

В. ДОРОШ

Дім, школа й церква— це три найстарші інституції, у котрих формується характер людини. Це знали старинні люди і це знають сучасні культурні народи. Ці інституції є вказником культури народу. Чи знаєте, ви, багато індиян, щоб мали красні доми, красні святині, красні школи? А чейже ніхто не приписує їм великої культури.

Англійці збудували імперію, де сонце ніколи не заходить, і як вам прийшлось би шукати причин їх успіху, то безперечно найдете їх в їх домі. Їх дім, це їх царство й тому англійський нарід може похвалитися найбільшим числом красних домів.

Кому як кому, але нам Українцям приходиться з цього багато дечого навчитися. Нас в Канаді хвалять за неперевисшену здатність у тяжких роботах, за вироблення канадійських прерій, за будування доріг і т.і., але з певністю нас покищо ніхто не похвалив за красні доми й за красні публичні будинки. Досить переїхати будьяку українську околицю, щоб переконатись, що ми під цим оглядом нетощо не дописали, але навіть заслужили собі на пятно мало-культурного народу.

Красний і вигідний дім має найбільший вплив на виховання духово й фізично сильних людий. В нас є пословиця — "У здоровому тілі, здорова душа." — А цю пословицю можна сміло парафразувати: "У красним і вигіднім домі здорове тіло й душа."

Василь Дорош.

National Immigration and Colonization Co.

Робить старання за перміти на спровадження з краю жінок, дітей наречених і цілих родин з капіталом. Пересилка грошей до старого краю в американських доларах або в тамтейшій валюті. Асекурує від слабостей, каліцтва і автомобільних випадків. Продає фарми й міські проперти.

По докладні інформації пишіть до:

W. HAWRYSH,
10275 - 101 Street
Edmonton -:- Alberta

ЯК ЩИРИЙ УКРАЇНЕЦЬ ОЦІНЮЄ "КЛИЧ"

Едванд, Алберта,
2-го лютого, 1937.

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ!

Бажаю Вам якнайкращих успіхів і сприяю журналові "Клич!" Тому, вважаю своїм обовязком стати його передплатником, засилаючи суму $1.00, як річну передплату. В короткому часі буду старатися поширити цей так цінний журнал у своїй околиці.

Прошу вишліть мені "Клич" від першого числа.

Ваш за кращу будучність,

Дмитро Данилюк.
(Передрук листа від п. Данилюка). Ред.

ДО ЗБАЛАМУЧЕНИХ БОЛЬШЕВИЗМОМ В КАНАДІ

У Канаді ліс як море,
Хилиться, хвилює,
Коли вітер із півночі
Завзято подує.

У Канаді много ліса
Ще й тепер остало
І народу зо всіх країв
В Канаді чимало.

Є англійці, серби, чехи,
Болгари, мадяри,
Італійці, українці
Й московські батяри.

Є москалі з Московщини,
Є й підроблені,
Котрі служать Московщині
Тільки за зелені.

Таваришів мальованих
І вкраїнці мають,
Які сидять в Віннінегу
Й сильця наставляють.

А український робітник
Каже: "Ні, не їмете!"
А сам лізе в тії сильця,
Мов риба в тенети.

Несвідомо вмотається,
Кричить, репетує,
Що московське—величає,
Рідне критикує.

Українське все для нього
Сіллю йому в оці,
Він московське вихвалює,
По цім і тім боці.

Бо у нього Москва мати,
Московки сестриці,
А жиди, то рідні йому,
А з своїх сміється.

Недоука, він свідомим
Нараз ізробився,
А не бачить, що в московську
Петлю засилився.

Він не бачить уже того,
Бо йому батяри
На очі залажили
З Москви окуляри.

Він же кричить на вкраїнців,
Потерча погане,
Ой устаньте й подивіться
Козацькі гетьмани!

Що зробила Московщина,
Мачуха завзята,
Рідних братів розєднала
І сміється клята.

Обіцяє рай на землі,
Небо обіцяє,
А сама кров з українців
Пє, й ся насміває.

Прокляття на того сина,
Не мине ніколи,
Що кидає рідну Неньку
В горю і неволі.

І на поміч свою руку
Не хоче подати,
А ворогам помагає
Її катувати.

Щоб такий син не родився
По землі ходити,
Що ворогам за охлапи
Продаєсь служити.

Та й бідні ж ви, брати мої,
У цім вільнім краю,
Що то із вас поробилось,
То бігме не знаю!

Чи дала вам та Расея
Думану попити,
Що пішлисьте гнобительці
Мов раби служити.

Чи ж не краще, щоб брат з братом
Плече-в-плече стали,
І ворогів з України
Чорту в зуби гнали.

А так хто вас приголубить?
Хто по вас заплаче?
Ні брат рідний, ні сестриця,
Лиш ворон закряче.

Останете мов сироти
Луця Заливайка,
Хіба за вами завиє
Московська нагайка.

Схаменіться поки час ще,
Заблудші камрати,
Ви ж не діти, щоб вас мусів
Хтось напоминати.

Не вірте тим, що вам брешуть,
Що вам представляють
Рай на землі, а попри те
Із вас користають.

Ви ж як були, так будете
На землі рабами,
А вони за ваші гроші
Гуляють з дівками.

Вони тут вже й рай мають
І всякі вигоди,
А ви собі звичайненькі
Прості пішоходи.

Ваші грубі комісарі
Дуються панами,
А ви бідні темпаєте
По генках шуфлями.

Ви нікого не слухайте,
Тільки пробудіться
І на своїх комісарів
Краще придивіться.

Як то вони живуть гойно,
Чи й ви так живете?
Чи й ви таку саму платню,
Як вони, берете?

Правда що ні? Еге, правда,
Вони ж комісарі,
А ви собі всі звичайні
Прості пролетарі.

Ви чекаєте на рівність?
Буде й рівність, буде,
Як по смерти ваші тіла
Закопають люди.

Тоді будем усі рівні,
Однако лежати,
А оставші комісарі
Будуть панувати.

А до часу, як ми брати
Цю землю толочим,
То з нас досить буде й того,
Що рівности хочем.

Ви ж бачите, що про рівність
Нема що й думати,
Як з вас і з нас всіх бідніщих,
Хотять користати.

Може брешу? Не вірте?
Поїдьте в Расею,
А там певно, що чекає
Шнур на вашу шию.

Сембай, Ірчан, уже в раю,
Уже рівність мають,
Їдьте і ви відси скоро,
Там на вас чекають.

Пощо тут вам на капітал
Літа працювати?
Як там можете легенько
В Соловках сконати.

Д. Кейван,
Делф, Алберта.

Зо Світа Української Молоді

С. РОМАНЮК

Стефан Романюк роджений в Завалю, Альберта. Укінчив школу в Завалю й Вегревил. В початках фармерував, відтак працював через три роки у друкарні п. Івана Солянича в Едмонтоні. Остаточно натрапив на роботу клерика в:

National Music Co.
10168 - 101 Street,
Edmonton, Alberta
Телефон 21315

П-н Стефан Романюк незвичайно скоро вивчився роботи в повище згаданій фірмі й вже працює там другий рік. Він є симпатичний і популярний серед нашого молодого громадянства й також здобуває багато англійських покупців для фірми в котрій він працює. Його широкі знакомства у спортових кругах також немало причиняються до його успіху. Гром. Романюк інтересується українськими справами й бере участь у нашому громадському життю. Він є один із щирих прихильників "надпартійної ідеї" серед української молоді в Едмонтоні.

Старенька мати п. Романюка живе в Завалю. Має чотири брати: Івана, в Едмонтоні, що працює в асекураційній Ко. й Василя, Дмитра й Николая, що живуть у Завалю. Також має три замужні сестрі.

Радіємо з успіху п. Романюка.

С. ГРУДЕЙ

П-н Степан Грудей назначений помічним інструктором у Провінціяльній Технічній Школі в Келгарах.

Степан Грудей родився також у Завалю, Альберта, де скінчив публичну школу. Вчащаючи до клас учителя Василя Дороша, через кілька років, він в початках дістав деяку поміч у технічних предметах саме від його вчителя. Молоденький Степан виявляв надзвичайну здібність по лініям техніки.

Кілька літ по скінченню публичної школи молодий Степан став до будівничої роботи з п. Дорошем, що тоді підчас літніх ферей занимався будівництвом шкіл, церков, тощо. Вже в 1931 р. Степан був головним наглядачем при будові церкви в Карвел.

Заробивши трохи грошей, п. Грудей не марнував часу зимою, але з кінцем 1931 р. записався до технічної школи в Едмонтоні на курс будівельний і рисунковий.

На виставах технічних робіт він одержував перші нагороди й в 1932 і 1933 р.р. виграв, так званий, шельд Е Кара Гінд, на едмонтонській виставі за найкращу виробу з дерева.

Тепер п. Грудей є студентом у Провінціяльній Технічній Школі в Келгарах, де він продовжає курс архітектури й заразом бере додатковий курс з I.C.S.

В січні цього року назначено його помічним інструктором будівництва в Келгарській Технічній Школі.

Оце є коротенький опис молодого українця, що своїми власними силами вибивається на значне місце, на полі технічнім, й може послужити як добрий примір для багатьох інших.

Працюй Степане над собою, для признання української здібности на технічнім полі. Від нас щирі побажання.

К Л И Ч

Я кличу Вас, Брати мої,
Бо чую гомін із за моря,
А гомін цей Братів моїх
Чути з розпукою горя.
У тім краю, де я родився —
Це моя рідна Україна,
Елемент той, що там живе
Горем прикута та родина.
О, Народе! рідний мій,
Рабом у власній своїй хаті,
Я чую стогін Твій тяжкий,
У чужих наймитом без плати.
Миритись кажуть треба нам,
Рабом чужому слугувати
І Ти терпиш, Народе мій!
Я не можу цього змовчати.
Хоч далеко від Родини,
Ми чуємо всі Ваші турботи,
О, прийде час, недалеко —
І я причинюсь до розплати.
Хотяй ми нині на чужині
І домівку тут збудували,
Клич нашого в нас сумління
Лунає, щоб не забували.
Инакше вже вітрець віє
Чар весноньки вже близько є
Україна мусить встати
Україна в нас живе.

Йосиф Ясенчук, Беліс, Алберта.

А. С. ЛІСІ, ЛОНДОН.

Большевизм є жидівський

(Докінчення з попереднього числа)

ЖИДИ В СОВІТСЬКОМУ УРЯДІ

Большевицька Воєнна Тайна Рада в жовтні 1917 р. складалася з шістьох жидів і шістьох інших, на чолі якої був жид Свердлов. До "інших" входив Ленін, якого походження було непевне й який був жонатий з жидівкою.

Перший большевицький уряд складався з 18 жидів і 13 "інших". Імена жидів у цьому уряді були: Свердлов, Троцький, Зінов'єв, Каменев, Сокольніков, Юрицкі, Літвінов, Стеклов, Суканов, Лярін, Мартов, Загорскі, Джоф, Гореф, Мешкофскі, Чернов, Володарскі й Радек.

Вже в 1920 р. уряд Совітської Росії складався як подано понижче:

	Всіх	Жидів
Рада Народніх Комісарів	22	17
Комісаріят Війни	43	33
Комісаріят Заграничних Справ.	16	13
Комісаріят Фінансів	30	24
Судівництво	21	20
Комісаріят Публичної Інформації	53	42
Комісаріят Громадської Помочі ..	6	6
Комісаріят Праці	8	7
Комісаріят Провінцій	23	21
Журналісти	41	41

Все це доказує, що уряд большевицький ніколи не був нічий інший лише жидівський, з Леніном і Сталіном на чолі, а вони оба були жонаті з жидівками й походження обох було непевне. В жадному Відділі Уряду число жидів ніколи не було менше як 76 відсотків, звичайно багато більше. Ось такий стан речей продовжається й по сьогодні. Заграничні Справи, Рільництво, Комерсія, Перевізна Контроля, Пожива, (це брак її) і Фінанси є виключно під невмілою жидівською управою.

Представники Совіського Уряду заграницею є завсіди жиди. Ми в Британії є все навідані одним або другим жидом. В часі цього писання совітський амбасадор є жид Майські (1933). Совітський Комітет Збуту в 1930 р. складався з жидів: Розенголця, Брана, Любінова, Вейцера, Дволяйского, Рабіновіча, Сорокіна, Кісіна й Біткіра.

Совітський уряд ніколи не був російський; він усе був жидівський.

КОНСПІРАЦІЯ ТАЙНОСТИ

Як же тоді пояснюється факт, що дійсний стан речей є невідомий британському загалові? Це тому, що жиди мають гроші для здержання правди, як це вони роблять сьогодні (в липні 1933) про Гітлєра в Німеччині.

Можна осудити розміри цієї сили й цього зла, що виринає, при помочі наступно поданих авторітетних висловів, що перейшли жидівську цензуру:

(1) Британського уряду "Білий Папір" під іменем "Росія чи збірник звітів про большевизм у Росії", виданий в квітні 1919 р. Тут включений звіт М. Овдендика, міністра Низьких Країв у Петрограді підчас большевицької революції. Цей звіт датований дня 6 вересня, 1918 р. і був післаний М. Овденіком до нашого міністра в Норвегії, п. М. Фіндлого, котрий передав його п. Балфореві. Цей звіт включав ці слова: "Я вважаю, що негайне придушення большевизму є під цей час найбільшим завданням цілого світа, навіть включаючи війну, яка ще продовжається. Якщо большевизм не зірветься в зародку, як сказано повище, то він певне поширіться по цілій Европі, в одній чи другій формі **тому, що він є зорганізований і проваджений жидами, котрі не мають національности й їх одинокою ціллю є знищити, для власних користей, існуючий порядок речей.** (Наше підкреслення).

Одже, Заграничне Бюро вже в 1918 р. знало, що большевизм є жидівський. М. Овдендик, в той час пишучи свій звіт, офіційно стояв на сторожі британських інтересів, коли наш власний чоловік замордований був большевиками.

Але це ще не все. Є багато більше.

Цього "білого паперу" в короткому часі трудно було дістати й **інше видання вийшло у скоротченню, в котрому повище цитуваних слів вже не було.**

(2) Жид М. Ковген писав у "Комуністі", Краков, 12 квітня, 1919 р.: "Без пересади можна певне сказати, що російська революція була осягнена завдяки жидам. Правда, що жидів немає в рядах Червоної Армії, щодо звичайних, але в комітетах і в совітських організаціях, як комісарі, жиди відважно провадять маси російського пролетаріяту до побіди. — Символ жидівства також став символом російського пролетаріяту, що можна запримітити в факті, що він приняв червону звізду з пятьома ріжками, яка від давна була символом Сіонізму й жидівства".

(3) В. Ромзботам, пише в "Морнінг Пості", 24 вересня, 1919, з Одеси: "Коло двісті большевицьких комісарів покликані перед суд "Корт Маршал" (Біло Гвардійський А.С.Л.) всі з них були жиди."

(4) Р. Вілтон, російський кореспондент до "Тайма" через 17 років і живши в Росії підчас революції писав у вересні 1920 р. таке: "Жидівська домінація є піддержувана деякими росіянами. Всі вони є заледви ситою й фальшуванням поза плечима Свердлових і тисячів жидів Совдепія, що продовжають руйницьку роботу."

(5) Застановляючись над "Росія і Ми" (Годдер. і Стогтон, 1931) каже: "Звичайні люди в Росії дивляться на жидів і большевиків, як на щось нероздільного."

(6) П. Шефер із "Берлінер Тагеблят" даючи промову на 12 січня, 1933 р. в Сваденбург салі, в Блумзбері, сказав, що російське заграничне представництво у складі є майже в цілости жидівське."

(7) Жидівський Кронікл" з 6 січня, 1933 р. на стр. 19, сказав: "Більше як третя частина жидів (в Росії) занимають урядові посади."

Одже большевизм є жидівський і його ціллю є, при помочі фінансів і марксизму, дістати контролю світа.

Home Meat Market

10342 - 101st STREET

EDMONTON -:- ALBERTA

Найбільша українська масарня й бучарня в Західній Канаді. Стало висилає замовлення на різні масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болони, всякі вудженини і.т.і. — в Альберті, Саскачевані й Брітіш Колюмбії

Все має повну лінію свіжого м'яса й гросетерії.

В місті Едмонтоні замовлення доставляє.

Телефон 26365

В. МАРЧИШИН, управитель.

А: "Чуєш, позич мені грошей!"
Б: "Добре, але в кого?"

Українська найпопулярніша ресторація в Едмонтоні

NEW RITZ CAFE

10348 - 97th STREET

EDMONTON -:- ALBERTA

Смачні страви, ввічлива услуга, й приступні ціни для кожного.

ПАВЛО ЦЕБУЛЯК, власник.

ВИ ДІСТАНЕТЕ ДОДАТКОВУ ВАРТІСТЬ ТЕПЕР

Коли пішлете гроші через

CANADIAN NATIONAL EXPRESS Money Order

Нині, коли пішлете свої гроші до дому, то ваші рідні дістануть більше за ваші гроші, і дуже мало значить чи вони виплачені в долярах чи в крайовій валюті — ви дістанете більше за свого доляра.

Можете післати свої гроші поштою, через радіо, або просто каблем. Ви можете післати їх до кожного краю в Европі, крім Росії (С.С.С.Р.), де вони є доручені до найближчого Торгсін склепу на кредит ваших кревних. Ви дістанете посвідку підписану особою, до якої гроші є заадресовані.

Вразі коли б затратились або хто їх украв з поміж листів, то дістанете цілу суму назад. По дальшу інформацію вдавайтесь до найближчого Стаційного Агента Кенедіен Нешенел Рейлвейс, або пишіть до:

MR. GEO. S. COWIE,
Assistant Treasurer

CANADIAN NATIONAL EXPRESS
360 McGill Street Montreal, Que.

ОДИН З ВИЗНАЧНИХ УКРАЇНЦІВ В ЕДМОНТОНІ

ТЕОДОР ВАСИЛИШИН

Громадянин Теодор Василишин живе вже 10 років у Канаді, прибувши з галицького Поділля. Його імя звісне ширшому українському загалові головно з його книгарської роботи, а також з його зайняття в корабельних лініях. П-н Василишин працював також і в Кооперативі "Калині" у Вінніпеґу. Він доложив багато пильних старань у виданню першого ілюстрованого катальоґа для тої ж інституції. П-н Василишин працює зараз в українській книгарні в Едмонтоні.

Ukrainian Book Store
10348 - 101 Street, Edmonton, Alberta
Телефон 24255

Знаємо п. Василишиного, як педантного книговодця й щиру сипатичну українську людину. З його довголітньої практики й книгарського досвіду певне користає багато український загал. Ті, що мають до діла з п. Василишиним знають його, як солідного працівника й точного виконавця своїх припоручень. Кромі слов'янських мов, він володіє ще й німецькою, італійською й англійською.

Надзвичайно приємно є бачити тих українців, які роблять поступ по лінії свойого покликання... А український загал повинен піддержувати фірми в котрих працюють ось такі українці.

НАЙНОВІША КАБЛЕҐРАМА

Спеціяльна каблеґрама з Голівуд доносить, що фільмові компанії заінтерсувались двома найполярнішими українськими мистецькими "штуками": "Сатана в бочці" й "Ковбаса й чарка". Вони задумують зфільмувати їх в якнайскоршому часі. Певна річ, що такі сильні дві фільми матимуть величезний науковий вплив поміж українцями й не без того, щоб їх вплив не засягнув й деякого "скачмена".

Мати до дівчинки: "Ти любиш нашу вчительку, йди й поцілуй її, та йди спати."

Дівчинка: "Я люблю вчительку, але цілувати її не буду, бо тато як поцілував її вчора, то вона вдарила його в лице."

ЛЯХАМ В АЛЬБУМ

На торговиці у Львові
Жидова ся крутить,
Лазить всюди, заглядає,
Дещо в кого купить.
І шварготять щось по свому,
Бог їх святий знає,
Українець на мотузі
Щось в руках тримає.
Щось ніби коза-дереза,
Ніби цап, рогате,
Жиди з дива остовпіли
Й зачали питати:
Ну, "що воно таке чудате?"
Один ся питає,
"Ніби коза, ніби цап,
А хвіст довгий має?"
А вкраїнець усміхаєсь,
"Купуєте може?
Це не для вас, воно для вас
Є зовсім негоже.
Це є панське сотворіння,
Лиш хлопи плекають,
І до часу на шнурку
Його Вкраїнці тримають.
Це ані цап, ані коза,
Хоч на ню похоже,
Оце чудо на годину
Сто миль бігти може.
Знов же Ляхи оцих звірок
Хочуть наплекати,
Щоби мали з України
На чім утікати.
Як звуть його? не знаю,
Здаєсь — польські страхи,
Тому то їх виховують
Тільки гайдамаки.
А що воно, для кожного,
Дивно виглядає,
Ніби коза, ніби цап,
Та хвіст довгий має.
Але воно нічого дивного,
Колись диво буде,
Як повстануть на ворогів
Українські люди!
Тоді Польща спакується
Вся на тії страхи,
А до хвостів почіпляє
Свої драні лахи!"

Д. КЕЙВАН,
Делф, Алберта.

Новітня жінка

"Ну, як же ж там твойому чоловікові?"

"Та кашляє без упину, йому шкодить тютюневий дим."

"То нехай не курить!"

"Та він не курить, але я курю."

З веселого світа

Его.

Ґенерал Роберт Е. Лі застав раз лікаря вдоволенням, що стояв перед дзеркалом і з вдоволенням приглядався свойому вигляду.

"Докторе," сказав Лі, "ви є дуже щасливий чоловік."

"Чому так кажете?" допитувався лікар здивовано.

"Тому, що ви є залюблені самі в собі й не маєте найменшої компетиції на цілому світі."

* * *

Одного разу "Трост Компанія" пише лист до нашого українського фармера в справі довгу, але в англьо-саксонців є звичай зразу обходити справу по делікатному й вони написали, що хотять конечно бачити його.

Фармер, бере фотоґрафію з себе на великій фірі наладованих льоґів і посилає до Трост Компанії, а на другій стороні фотоґрафії написав: Тому, що я є задуже зайнятий і не можу приїхати, щоб ви бачили мене особисто, я посилаю вам свою знимку."

* * *

"Я знаю одного такого скупого вчителя, що вчив за $1400.00 на рік, а ощаджував по $1500.00. — В. Дорош.

* * *

Розум не є найбільш конечний редакторові, але довгі ножиці.—В. Дорош.

* * *

"А що з тим паном, що вчора залицявся до тебе?"

"А, він ще замолодий, мама відбила його від мене."

* * *

Добрий адвокат то є злий сусід.

* * *

Не було зими.

"Добродію, ви обіцяли віддати мені довг у зимі."

"Так, я обіцяв, але хіба цього року була зима."

* * *

Хлопець: "Прошу дати один бохонець хліба."

Пекар: "Якого, темного чи білого?"

Хлопець: "Все одно, бо то для сліпого."

* * *

1-ший пяний: "Чого ти йдеш за мною, відчепися?!"

2-гий пяний: "Я за тобою не йду, я лише йду там де ти."

1-ший пяний: "Де?"

2-гий пяний: "Я не знаю, я якраз тому йду туди куди ти." — Е. Б.

Рудольф І. Мазуркевич
репрезентант
NORTH AMERICAN LIFE INSURANCE CO.
823 Tegler Building
Edmonton -:- Alberta
Телефон 26573
Коли хочете набути асекурацію найновіших планів, щоб відповідали вашим матеріяльним засобам, пишіть або телефонуйте на повищу адресу до:
Р. І. МАЗУРКЕВИЧА

Як чоловік є лінивий, то бачите, він є завсіди дуже зайнятий. — Ю. Стефаник.

Любови й дум не заховаєш.

PANCHUK'S ..GARAGE..
СПЕЦІЯЛІЗУЄМОСЯ
в
НАПРАВЛЮВАННЮ МОТОРІВ
у вирівнанню целіндрів, побільшенню пістонів і вкладуванню перснів.
JOB No. 1—Retrue cylinders, expand pistons, refit with oversize wristpins, readjust main bearings, reface, reseat and regrind valves; supply Pedric sectional hydraulic oil rings, Pedric heat shaped compression rings and Veedol indestructible oil in crankcase and gaskets; reassemble and tune motor.
6-целіндрове авто $30.00
4-целіндрове авто $25.00
Ця робота дасть вам задоволення найменше на 10,000 миль дороги.
ТЕЛЄФОНУЙТЕ 23552
10612 - 98 STREET
Edmonton -:- Alberta
"НЕМАЄ ЗАВЕЛИКОЇ, АБО ЗАМАЛОЇ РОБОТИ ДЛЯ НАС."

"Чи у вас є діти п. Сторцайло?"
"Так три дочці."
"Чи вони мешкають разом із вами?"
"Ні, аніодна. Бачите, вони ще незамужні." — Ф. Т.

* * *

Бос: "Петре, я знайшов цей довгий ясний волос на задньому сидженню мойого авта, а волос моєї жінки є чорний?!"
Шофер: "Я можу пояснити."
Бос: "Мені не треба жадних пояснень, краще познайом мене."

* * *

Знервований чоловік до своєї жінки, що забивала цьвях у стіну щіткою:
"Як ти сподієшся забити той цьвях у стіну щіткою?! Чому ж вже раз не вживаєш своєї голови!"—Д. С.

* * *

Він: "То шкода, щоб ти оглядала ті капелюхи,—я зо собою не маю більше, як одного доляра."
Вона: "Та ж ти повинен був знати, що я йшла в місто, щоб купити дещо нового!"
Він: "Я ж і знав."

З КНИГИ ЖИТТЯ

Найбільше нещастя в тому, що лише ті, що не є в уряді знають, як розвязати наші проблеми.

——«»——

Більшість часто складає меншість — так є в Росії.

——«»——

Мільйони згинули, щоб Цезар став великий. — Шейкспір.

——«»——

Гірко є розходитись із милими приятелями. — Джордж Еліот.

——«»——

Говори правду, та застидай злого. — Бюмонт і Флечер.

——«»——

Опанування самого себе є найвищим досягненням. — Плято.

——«»——

Знання здобуваємо, але мудрість остається. — Теннисон.

Edmonton Shoe Repair Shop
10623 - 97 Street
Edmonton -:- Alberta
За роботу й ввічливу услугу ручимо.
Ю. АНГЕЛ, власник.

Emil Fox . . . .
—репрезентант—
SINGER SEWING MACHINE CO.
10356 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.
Беремо в заміну ваші старі машинки до шиття, а даємо вам нові на легкі сплати.
Пишіть до нас або телефонуйте.
Адреса резиденції:
9521 - 110a Ave. Телефон 21307

Коли ви є в Едмонтоні зайдіть до:
OXFORD ROOMS
10344 - 101 STREET
Edmonton -:- Alberta
Чисті й вигідні кімнати до винайму, — денно, тижнево чи місячно.
С. С. МЕЄР, власник.

Направляйте своє обув'я
—в—
...UNIVERSAL... Shoe Repair Shop
10822 - 95 Street
Edmonton -:- Alberta
Робота першої якости по уміркованих цінах.
ІВАН ПРОЦЬ, власник.

WINGMAN TAILORS . . . . .
10131 - 99 Street
Edmonton -:- Alberta
Продаємо нові сути, оверковти й літні "топковти".
Направляємо всякі убрання.
Ф. ПРОНЮК, власник.

На спокійному морю кожний є капітаном.

——«»——

Всі розумування мужчин неварт одного почування женщин. — Волтейр.

Читайте й Передплачуйте Українську Пресу!

"УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС"
——тижневик——
Пропагує ідеольогію Самостійної Соборної Української Державности.
Орган Організації Союза Українців Самостійників у Канаді та їй братніх організацій.
Річна передплата $2.00.
UKRAINIAN VOICE
Box 3626
Winnipeg -:- Manitoba

"УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ"
——тижневик——
Одинокий Католицький часопис у Канаді. Рівно ж "У.В." є органом Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Канаді.
Річна передплата $2.00.
UKRAINIAN NEWS
10012 - 109 Street
Edmonton -:- Alberta

"УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК"
——тижневик——
Пропагує Українську Гетьманську ідеольогію.
Річна передплата $2.00.
THE UKRAINIAN TOILER
510 King Street, West,
Toronto -:- Ontario

"КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР"
——тижневик——
Просвітно-економічний і політичний часопис гетьманського напрямку.
Річна передплата $1.50.
CANADIAN FARMER
295 Market Avenue
Winnipeg -:- Manitoba

"СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ"
——двотижневик——
Одинокий український часопис Суспільного Кредиту в Канаді.
Під українським оглядом надпартійний.
Річна передплата $1.00.
The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton - Alberta

"НОВИЙ ШЛЯХ"
——тижневик——
Пропагує ідеольогію Українських Націоналістів. Орган Українського Національного Обєднання і Української Стрілецької Громади в Канаді та складових їх організацій.
Річна передплата $2.00.
NEW PATHWAY
832 - 20 Street, West,
Saskatoon -:- Saskatchewan

"ВІСТНИК"
——дво-тижневик——
Орган Української Православної Церкви в Канаді.
Видає Укр. Прав. Видавнича Спілка.
Річна передплата $1.00.
THE HERALD
Box 3684
Winnipeg -:- Manitoba

"КЛИЧ"
—місячник—
Одинокий український журнал у Канаді. Пропагує і плекає ідею зєднання Українського Народу. Докладає всіх зусиль, щоб виробити тенденцію в українського загалу до спільних порозумінь радніше чим до розходжень. Відносно української і канадійської політики занимає надпартійне становище. Строго проти большевизму. Працює в цілі загального освідомлення й піднесення українського загалу на вищий економічний рівень.
Не творить жадної нової організації.
Річна передплата $1.00.
THE CALL
10630 - 98 Street
Edmonton - Alberta

Народ, що не має сильної преси, не може бути свідомою нацією.

Стан преси — то є ступінь розвою Народу.

В Злучених Державах виходить близько 18 тисяч різних часописів і журналів.